

ମାଟି ସବୁକନ ଜୀବନୀ • (୧୦୦୦ ଶତ)

26

“ଦେଖିବେ ହୋଇବି ଡାଙ୍ଗର ନଥୟ” ମାଟି ସବୁକନ

ମାଟି ଝକନ! ଲାଟି ଝକନ! ହୋଇ
ପ୍ରେଦେଶୀର ବୀର!

ଦେଶୀର କାବଣେ ତେଣି-ଏଦିନ ମାଟିଲା
ନିଜିବ ଶିବ!

ଦେଶୀର କାବଣେ, ହୃଦୀର ହକେ, ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-
ବ୍ରୋଧି ବୀର!

୩୨/୧୨୨୧୨୨
ଏବଂ ହୋନିତିବେ କାବିଲା ଆବତି ଦେଶୀର
ଜ୍ଞାନୀବାବା!

ଦେଶୀର କାବଣେ ଶ୍ରୀନିଲା-ଏଦିନ ଯୁଦ୍ଧରେ
ଆବାହନ,
ଜ୍ଞାନୀବାବା ବୁଝୁତ ହୃଦୀର ତୁଳିଲା, ନୁହୁ
ମୌରନ!

ପହୋଇବ ବିନାନ୍ତି ମାୟ,
ତୀବ୍ର ଆଁବେ ଆଁବେ କବନ ଶୁରେବେ କୋନେ
ଫେନ କଷ ହାତୀ,
ଏଯେ କିମ୍ବ ବିରାଟି ଚାତ୍ର,
ଯି ତାହି ଏଦିନ ବରିଜାଳ ହଲ ଅଗରାଧୀ-
ଶାତୁଲରା!

ଅନ୍ୟ ବୁଝାଇବ- ପାତ ମୁଢିଯାଇଁ ଚାଲେଇଁ ଦେଖା ପୋରା- ଅପରାଜ୍ୟେ ବୃତ୍ତି-
ଶାହଙ୍କ ଆକ ଅୟଗନ୍ଧିବ- ଏକ ପ୍ରେତିକ ଶୋ- ଅନ୍ଧା- ହବ- ଅନ୍ୟବ- ବୀରମାଟି ସବୁକନ-
ମାଟି ସବୁକନର ଦୂର, ନିଃପ୍ରାର୍ଥ ଆକ ଦୂରଦୂରୀ ନେତୃତ୍ଵରେ ହୋଇବାଇ ଥାକେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-
ଜ୍ଞାନୀବ- ପ୍ରେତ କବନ୍ଧିତର- କଷା-

ମାଟି ସବୁକନକ ବାହୁ ଦ୍ଵାରା ଅନ୍ୟାନ୍ୟ- ଜ୍ଞାନୀବ- କଷା- କଷାଗାଇଁ
କବିବ ନେଇବିବି। ମାଟି ସବୁକନର ଶାହଙ୍କ, ନେତୃତ୍ଵର ଦୂରଦୂରୀଭାବୀ- ଅନ୍ୟାନ୍ୟ-
ଶିତ୍ତବନ୍ ତୋଳେ। ମାଟି ସବୁକନ- ଅନ୍ୟାନ୍ୟ- ହୋଇଗ, ଅନ୍ୟକାବ- ଶ୍ରୀବର ତାମତ
ଫୋଡ଼ିମାନ।

ଅନ୍ୟ : - ହୀତିହୀମ ବିଜ୍ଞାତ ପରମାଣୁ- ଜ୍ଞାନି ନୋହେମ ଅକଳର- ବିଅୟାତିଶୈଳ୍ୟ
ମୁଦ୍ରା- ମନ ଫେବ- ଲାନ- ମିଳା ବୃତ୍ତିବ- ବୃତ୍ତି ହୁଲ ମାଟି ସବୁକନ। ଶାତ ବାଜ୍ୟ-
ଅନ୍ୟବି- ଏକ ବାଜ୍ୟ କବା ଚାତୁରୁଃ ଦୁରକାଳ ଲଗତ ଦେଖିବେ ତେବେ ମାଟି ସବୁକନ-
ପୂର୍ବ ପୁରୁଷ।

ମାଟି ସବୁକନ ହୁଲ ଆହେମ ବାଜ୍ୟବ- ପ୍ରେତଗଜନ- ସବବର୍ଷା- ତ୍ରୀ- ପାଇକ- ପ୍ରେତ-
ପ୍ରସ୍ତରକ ହୋଇବାଇ- ତ୍ରୀଲୀ- ସବବର୍ଷା- ପ୍ରେତଜାତ ଅନ୍ତାନ। ଲାଟି ସବୁକନର ଲିଭ
ମୋହାଇ- ତ୍ରୀଲୀ- ସବବର୍ଷା- ଗୋନ ଓଟା ଶ୍ରୀତୀ- ଆକ ଶାତବ- ଲାମ ନାଶେଶ୍ଵରୀ ଦେଖ-
ଦେଖେ। ମାଟି ସବୁକନର ଜ୍ଞାନ ଅନ୍ଧାରେ ଆକି ଡର୍ଯ୍ୟ ପୋରା ନାରୀଙ୍କ ମନ୍ତ୍ର- ତୁତ୍ତବ-
ଅନ୍ୟ ୧୬୨୨ ଚନ୍ଦ୍ର- ୨୫ ନବେଶ୍ୱର- ତାବିମେ ନୋହେମ ବାଜ୍ୟାନୀ ଚାତୁରୁଃ ଗାର୍ବ- ଉଚବ-
ପାଇନ- ହୈଛିଲ ବୁଲି ଜନ ଯାଯା।

ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ମିଳା : - ମିଳା ଅରହାବ- ପରାଇଁ ଅତିରି- କର୍ତ୍ତ୍ରୁରିଷ୍ଟା ଆକ
ନିଃମାନୁବିତୀ- ଫାର୍ମବାଦିତୀ- ଅନ୍ଦି ଉତ୍ସବ- ଅଧିକାରୀ ମାଟି ସବୁକନ- ନିଜିବ-
ବାନ୍ଦା ଗୁହତେଇଁ ଆବଶ୍ଯ କବିଛିଲ ପ୍ରାବନ୍ଧିକ ମିଳା।

ପାଇନ୍ ପରିମାଳାତ ଅନ୍ୟ ଗୁରୁ- କବା ଶୁଦ୍ଧେଇଁ ଅନ୍ୟବି- ଏକ ଉତ୍ସବିକ
ଦୂରୋଧି- ନିଜାଇ ଆୟତ କବିଛିଲ ମାଟି ସବୁକନେ। ଉତ୍ସବେ ମେ ମାଟିକ
ଉତ୍ସବ ମିଳାବେ ଦିଲିତ କବି ତୁଳିବାନେ ତେବେ ମିଳାମେ- ସବର୍ଷ ମିଳାକ
ନିମୋଗ କବି ଦିଲିବି।

শিক্ষা চৈতে লাচিত বৰষুকন বৰ মনহোৰী ঘোচিল, পিতৃব শণ্ডত
চৈত হিন্দু ধৰ্মনীতি, অৰ্থশাস্ত্ৰ গোদৰ- ওপৰিভ তত্ত্ব পিতৃ মোহাৰ-
তামুলী বৰবৰ্ষা আহোম- বজ্যৰ বৰবৰ্ষা- পদত অধিষ্ঠিত পকাৰ-
বাবেই প্ৰেৰ্ণ অমগ্নত আলোচিত হোৱা- বিজ্ঞা- ঘোৱানী অমূলৰ-
পৰা লাচিত বৰষুকনে বাজমৈতিক, কুটৈশৈতিক, অৰ্থমৈতিক আৰু
যামাতিক আদি বিবৰ্ষ অনুভূতে ভোৱা উৰ্জন কৰিবলৈ মঞ্জু হৈছিল,
অমন্ত্ৰুৰামৈক অন্তৰ্চালনাৰ- লগতে গেন্তান্ত আৱাৰিক মি঳াত প্ৰথা কৰিছিল।

কৰ্মজীবন :- অৱশ্যক- ইতিহাসত প্ৰকল্প-পূৰ্ব ত্ৰৈমিকা পুনৰ কৰা-
চুক্ষণাৰ- লগতে অসমলৈ গেহিছিল মোহু- অমূলৰ- প্ৰতিক লাচিত
বৰষুকন। লাচিত বৰষুকনৰ পিতৃ মেঝোৰ বজ্যৰ- প্ৰথম বৰবৰ্ষা-
তোৱা- পাইক প্ৰশাৰ- প্ৰেৰক বিঘণে- পুঁজি লাচিত বৰষুকনক ঘোৱাব-
বাজমণত প্ৰকল্প- পূৰ্ব- পদত অধিষ্ঠিত হোৱা ঘোচিল। ইয়াৰ- পৰিৱৰ্তে
নিজৰ- রেখীয়ামুঢ়, মাহজা তোৱা কৰ্তবৰ ফলত হৈ ঘোৱা- বাজুৰ- বৰ-
ষুকন তোৱা- প্ৰধান সুনাপতিব- পদত প্ৰতিষ্ঠিত হৈছিল। ইয়াৰ- বিপৰীত
লাচিত বৰষুকনে প্ৰাইমামুঢ়- বাজগুৰী তোৱীয়া- “হাঁচতিৰ্বা- তামুৰী”-
পদত নিমুক্ত হৈছিল। ব্যুত্তিগত অহংকাৰ- পৰ্যায়ৰ- এই পদত মুকি-
পদত নিমুক্ত হৈছিল। ব্যুত্তিগত অহংকাৰ- পৰ্যায়ৰ- কৰিবলৈ। তত্ত্ব- পিতৃ
প্ৰেৰণবাৰৰ বাবে বাজুৰ- বাজনীতিত প্ৰেৰণ- কৰিবলৈ। তত্ত্ব- পিতৃ
বৰ- বৰবৰ্ষা- পকা কানত- অৱশ্য- পৰাই- বিজ্ঞা- ডা- ডাক্তৰীমুস্কুলৰ প্ৰেত হোৱা-
আলোচনাবোৰ- প্ৰত্যক্ষ কৰি- নানান অভিজ্ঞতা- আহিবল- কৰে- মৰ বৰস্তুত
বেি- দিয়ে- বজাধৰত এন্দো- ধোৰা- বৰবৰ্ষা, দেলীয়া- বৰবৰ্ষা, সিমলু- প্ৰবীয়া-
ষুকন আদি পদৰী লাভ কৰিছিল।

লাচিত বৰষুকন, দোলীকামবীয়া- বৰবৰ্ষা- লাভ অধিষ্ঠিত পুৰ্ণাঙ্গিত
প্ৰগতে প্ৰকল্প- মিঃহৃতু- লাচিত বৰষুকনৰ- দৃষ্টতাৰ- ডেমন পৰ্যাপ্তিলা-
য়াৰ বাবে চক্ৰ প্ৰিবজ মিঃহৃতু- লাচিত বৰষুকনৰ নিতীকৰণ- মোহুযীকতা-
আৰু আভুয়ামানুবোধৰ- প্ৰামাণ চাৰি মামৰী অনুমোদি ঘোষণানিক ভাৱে
অঙ্গুয়া বাজুৰ- “প্ৰধান সেনালতি ঘোৱা বৰষুকন” পদত নিমুক্ত থাকে।

আলাৰি বন :- ১৬৫৭ আৰ্টিদ্বৃত অসম গোকৰণ- কৰিবলৈ বাজ-
মিঃহৃতু- নেতৃত্বেত মোগল- মেন্দুবাহনী ঘোষণৈ ঘোগুৰ ঘটে। প্ৰকল্প-পূৰ্ব
কথা যে মোগল- অকলৰ- লগত ৰনত পাৰিবলৈ দোহৰণযৰত ঘোৱা-
সেনা- অসমৰ্দন- বলে প্ৰস্তুত হোৱা ঘোচিল, লাচিত বুদ্ধিৰে- অষ্টাব্দি বিপদৰ-
অংশুযীন- ইবলৈ- প্ৰস্তুত হৈছিল। ১৬৫৭ আৰ্টিদ্বৃত অসমিত হৈছিল মুদু
মোঝল- আৰু আহোম- অকলৰ- মাজুত প্ৰয়াই আলাৰি বন- এই মুদুত
একে দিনই- আলাৰি মুদু দৃশ্য হাজাৰ- টুন্যু- প্ৰান- আগুতি দৃঢ়িল কিন্তু এই
এই দৃঢ়িল- অমগ্নত লাচিত বৰষুকন ভোগৰি- পৰা- পা- মুণিকৰ- বাবু বিচলিত
হোৱা ঘোচিল ধৰ্ম, আৰু আভুয়া- পৰিচয় দিলিল।

মোঝল- দোত মুদু : প্ৰগতে প্ৰিবজ- মিঃহৃতু- বাজতু কালত
১৬৫২ আৰ্টিদ্বৃত মোগল- অসম- প্ৰৰ্বণ- ত্ৰৈমুলীয়ে গীবজুমুলাৰ
নেতৃত্বেত অসম আক্ৰমণ- কৰি- আহোম- বাজ্যেক কৰতলীয়া বাজ্য
হিণলৈ অন্তৰ্ভুক্ত কৰিছিল।

অষ্ট প্ৰিবজ মিঃহৃতু আৰু অমগ্নত অসম- পুৰীমুনি
আহোমুক্ষমাৰ্গ (চেষ্টা) কৰিছিল মদিত- অসম হৰ লৰা নাচিল। প্ৰগতে
অষ্ট প্ৰিবজ মিঃহৃতু- অভুয়ৰ- লাভ প্ৰগতে প্ৰিবজ মিঃহৃতু আভিজ্ঞা-
মুন আভাৰ- কৰিবৰ বাবে প্ৰেচেষ্টা হাতত হৈছিল আৰু এই বাবে প্ৰেজন
যোগ্য সেনালতিৰ অঞ্জন কৰিলাচিত বৰষুকনক সুনাপতি দায়িত্ব অপন
কৰিছিল।

মাচিত বৰফুকনে দেনাগাতি দ্বারা কৈ কৈ দেশব- টেল্যু অকলক অস্ত্রপত্রিত
কৰাৰ ক্ষেত্ৰত প্ৰতিষ্ঠা আৰোপ কৰিছিল। ইয়াৰ- পৰবৰ্তী- ১৫৫৭ আৰ্জিত-
মাচিত বৰফুকন নেতৃত্ব কৈ প্ৰৱাহীটি উদ্বাৰণ- প্ৰচেষ্টা- চূলায়- আৰু দোষৰ অকলক-
আকেশণ- কৰি- ব্ৰহ্মপুৰৰ- উত্তৰ আৰু দক্ষিণ- দুষ্পোলাৰেই- আহুম- ক্ষণ্য- বিজয়-
ধৰ্মজা- উৰুবাৰ্হ- ইণ্ডোপুলি- আৰু প্ৰৱাহী- দুর্গ- ১৫৫৭ ~~আৰ্জিত~~ ২ নৱেপুৰৰ মাজনিম-
অধিকাৰ- কৰে। এই মুদ্দত বৰহ দোষৰ দেন্যৰ- পুতুল ইয়া- গোনহাতে বিষজুলুম-
১৫৫২ আৰ্জিত বৰ্ণ কৰি নিয়া- অনেমান আমীয়া- কুন্দুক উদ্বাৰ- কৰিবলৈ মাঝে
হয়। ১৫৬৮ আৰ্জিত আৰো বাখ সিংহৰ- নেতৃত্বেত দোষৰ ক্ষণ্যাহিনী ওয়াল-
অগমন ঘটে। উৰুবুৰৰ দেনাপতি বাখ সিংহৰ নেতৃত্বত ১৮,০০০ অশ্বাৰেছী,
৩০,০০০ লদ্বাতিৰ আৰু ১৫,০০০ কড়ি দেন্য দ্বেষণ- কৰিছিল। গোনহাতে আহুম-
দেনাপতি মাচিত বৰফুকনে বাখ সিংহক কৈ দিবলৈ মৰাইয়াৰ- চাবিত কাষা-
ক্ষেত্ৰ নিৰ্মান- কৰিছিল। এই- বাতিৰ ক্ষেত্ৰত গড় অঞ্চলৰ কৰাৰ- দুয়িত্ব- দিচ্ছিল
বৰহ নিজী দোষাঘোকক একাশ- বৃক্ষৰ- কথিত তথ্য অনুমোদি- মাচিত- দোষাঘোককে
নিজৰ- কৰ্তব্যত অনুহোদ- কৰাত মাৰ- বাৰে আজনিমালৈ গড় নিৰ্মান অঞ্চল-
হোৱা মাছিল, যোৰা- বাতি মাচিত বৰফুকন- গড়ৰ কাঙ চাৰলৈ গোল্পন্তুজ্য-
কৰে গড়ৰ- কাঙ অঞ্চলৰ নোহোৱাত সাথত গোষ্ঠীমৰ্ম- হৈ- পাৰে, দুশৰ অংকৰ-
অংশত কৰ্তব্যত অনুহোদ- কৰাৰ- বাৰে মাচিত বৰফুকন- “দেশতকে মোমাহ-
ডাঙৰ- মহয়” পুলি- মোমাঘোকক পৰিবৃক্ষ কৰে আৰু গড়ৰ নিৰ্মান কাৰ্য-
অমুৰ্দা কৰে।

কিঞ্চ দুৰ্ভাগ্যবশতঃ আহোম দেনাপতি মাচিত বৰফুকন আহুমু আৰু বৰাহীক্ষণ-
হৈ- লয়ে দেশপিতৃ- দুশৰ- দ্বাৰা বৰাহী- মৰাইয়েই দোষৰ- মুসা- মুমি-
হুবলৈ আহু হৈচ্ছিল। উৰুবুৰৰ- নিদেনাত বাখ সিংহ আৰো ১৫৭১ আৰ্জিত
মাচ মাহত শৰাহী থাটে দোগল আৰু আহুম- দুশৰ- অনুমোদি- মামৰত শিষ্ট হৈচ্ছিল।
মুগাটুকুৰী শৰাহী থাট বন : - ১৫৭১ আৰ্জিত দুশৰ মাহত দোগল অনুমোদি বাখ সিংহ-
আহুম- দুশৰ দেনাপতি মাচিত বৰফুকনৰ মাজত হৃতিহস- প্ৰেসিদ শৰাহীয়াটৰ- মুদ্দ হয়
এই মুদ্দত আহুমণকৰী দোগল অনুমূল বৰাজ্য- বৰণ- কৰে। মাচিত বৰফুকনৰ-
নেতৃত্ব বহু কৰা এই শৰাহী থাট বন অসমৰ- হৃতিহস্যৰ- মুগাটুকুৰী থাটো, মহা-
পৰামুৰ্মী- দোগল অক্ষিক পৰামুৰ্মুতে কৰা- মাচিত বৰফুকনৰ নেতৃত্বত- আহুম
বায়োৰ- মোৰ- বীৰ্ম- তথা অনুমোদি বিবেমতোৱে পুনৰ্দু কৰাত প্ৰকল্প- পুৰ্ণ-
ভূমিকা লালন কৰিলৈ। নৰায়া- শৰীৰে- পুনৰ্দুমতাৰ উদ্বাহণ মুদ্দি দীৰ্ঘ-
মাচিত বৰফুকনে বিদৰে দোগল দেন্যৰ- দ্বীপত অনুমোদি মামৰত শিষ্ট হৈল
এম্বা অতিকৈ প্ৰেম্মনীৰু। উৰুবুৰৰ পুৰ্ণ- বণীতি হৈচ্ছিল পুণ্যক ঈহন-
দোগাহী গোবিলা মুদ্দ লক্ষ্যি- প্ৰেৰণ মাচিত বৰফুকন প্ৰাপ্ত কৰিছিল।

মুহুঃঃ নিজৰ বীৰহু আৰু আহুম- অদৰ্মাৰ কৰি ১৫৭১ আৰ্জিত শৰাহী থাট
মুদ্দত হয় মাতে বৰি- বিচিনি শিষ্টত্বত পুনৰ্দুক অনুমোদি লাল, বৰাজনক দোষহাতৰে
হোমোগুণপাবত গোৰাম দৰ্মা হয়।

আহুম- দেনাপতি মাচিত বৰফুকনৰ ক্ষিতি জৰুৰি দিনতো- মাচিত দিনস
হিচাপে প্ৰতি বৰ্ষে লালন কৰা হয়, আমীয়াৰ তৈজত মাচিত বৰফুকনৰ মৰা
ক্ষেম- জৈতীয়তা- বীৰ্ম- আমীয়াৰ দাতি শৰাহী থকা লৈকে প্ৰযৱিতি হৈ কৰ
মাচিত বৰফুকন হ'ল আহুম তথা আমীয়াৰ বাৰে এক- চিৰপ্ৰেজ্জননী।

এঁ বাতিতে গড় বাপ্পি মৰিয়া গীৱে হেঁদুঁ; কে মোগমক ফেছদি
পিচিয়াবলে অৱৰ্থ হেঁয়া নাচিত আজিও প্ৰতিজন অসমীয়াৰ প্ৰাণত শিখৰ
জগাই গোলে ।

নাচিত দিবিস উদ্ঘাপন :- অসমীয়াৰ দুশ্মিনৰ প্ৰতিকলাচিত বৰষুকন
জমেৰ- দিনজৈক লাচিত দিবিস হিটাপে- নাচিত কৰা হ'য়, অসমৰ- আহোম-
সাম্রাজ্যৰ নাচিত বৰষুকন আচ্ছিল- অনে মুকনভূত । এই পুৰুষ বীৰ জনক-
শুৰুবি- অৱৰ্থ অৱৰ্থ কৰি অসমীয়াই- লোকীয়াট বৰুৱা বীৰমায়ক জন্মৰ
গোৱেৰেৰে শুন্ধা জোপণ কৰে, আৰু নাচিত দিবিস হিটাপে- উদ্ঘাপন
কৰা হ'য় ।

কামৰূপ :- লাচিত মুকনৰ দৰে অজনে বীৰৰ হৃতি হণ্ডাৰে- সন্ধিষ্ঠ
অসমীয়া জমতি- অসমীয়াৰ আৱেগ- বিবেক লাচিত বৰষুকনৰ বীৰওঁ
হ'লু সম্পূর্ণতাৰ অসমৰ্ম তথা- অনুপ্ৰোপনৰ- দ্রুঞ্জ । অসমীয়া অম্বাত
তেওঁ পুৰ্ণপুৰুষী পৰিবৰ্তন কৃত্বা কৰিছিল ।

অনৰ- অৰু মোৰ বজ্জপ্যমৰ-
অছিত অধি- আহি হণনিছে
আঘাত
প্ৰতিশ্চাত পাহি-
হৃতৰীঁ মিংহু কুৰু ধ্যাত
প্ৰতিশ্চে অসমীয়া হৃতৰীঁ
গোৰুৰ গায় ।

দেৱ-
মোৰ লাক্ষণ কুম
মুকুৰ- গণত
অঘাত- পুৰ্ব-হ'ল
কামাতুৰ হৃষি ধূলি আৰু
বিজয়ীয়াহিনী দ্রুঞ্জাৰ্য ।

প্ৰক্ষ লৰু ভেসীয়া নৰীনৰ-
হৃষি- কুবি- কৰি বৰু তে বনিদ্বাৰ-
নিদৰি- নিমৰি- বাজি আগৰাতে
আছে পিল শুৰু-
বুজো বিদ্বাৰি- অৰ্হ-

মোক চা, নিঙকে চা-
বান্ধি হ'ল স্বাহা-
শঙ্খ সেলাই দি আগবাঢ়িৱে

নভুন অসমীয়া মুগেশুগে হৰি ত্ব-

পাৰুৰুষীয়া

তোৱ- দেৱি- বাপ্পিৰলে

চাঁচি গাঁচি লবি অৰ্হ- চিবজৰী হৰি ত্ব ।

শহীমুন শামকুৰৰ বহুগান
১৯৩, উৱাৰ্ট অৱৰ্ড
৩৩৮৮ট চাম, শৌৰ-সুতা
হুৰুৰি (অঞ্চল)
9002687695